

Θανάσης Χατζόπουλος

ΦΙΛΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΙΧΛΗ

στη Βίβλ

Πῶς σοῦ ἔδωσα τὴν ὕλη μου
Ἦλθον μου τὴν ἀριστερὰ
Καὶ σκᾶν τὰ κύματα βαριά στὸν κουφωμένο βράχο
Βουίζει ἡ ἀντάρα τους στὸ πλευρικὸ κενὸ
Κι ἐτάζει τῆς καρδιᾶς μου, αὐτῆς
Ποῦ σοῦ τὴ χάρισα νὰ πάλλει,

Ἦχος
Γυμνοῦς
Ρυθμοῦς
Ἐρυθροῦς

Διασχίζεις τὴ σκέψη μου
Καὶ χωρίζεις τὸ πρὶν
Ἄπ' τὸ μετὰ τῶν γεγονότων

Διαπλέεις τοὺς λογισμούς μου
Μὲ καλοτάξιδους καιροὺς καὶ μὲ μπουρίνια
Μέσ' ἀπὸ τῆς καταιγίδας τοὺς σπινθηρισμούς
Στὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας πού 'γινε σκέψη
Καὶ χρυσίζει ὡς τὰ βάρη της
"Ὅλο μικροὺς μυωπικοὺς ἰχθῦς πού δὲν διστάζουν
'Ὡστόσο νὰ διατρέχουν τὴν ἄβυσσο
Φωτίζουντάς την μὲ τὸ ἰῶδες
Τῆς παρουσίας τους σεντέφι
Τὸ ὑάλινο τοῦ σκελετοῦ τους

Διασχίζεις τὴ σκέψη μου καὶ
Διακονεῖς τοὺς λογισμούς μου
Κι ἀπὸ νευρώνα σὲ νευρώνα σὲ βρίσκω
'Εκεῖ πού δὲν τὸ περιμένω νὰ σὲ βρῶ

Κι ἐκεῖ ὅπου πρὶν δὲν στάθηκε ἄλλος κανεῖς
Νὰ συντροφέψει τῆς θλίψης μου
Τὶς κακουχίες, τὰ μέχρι τώρα ἀπαθῆ
Βαφτίζεις πλάι στίς ὄχθες τῆς ζωῆς
Λυμένα σὲ ὀνόματα
Καὶ τὰ ἀφήνεις ν' ἀποπλέουν

Πλεούμενα τῆς ἴασης
'Ιάματα τῆς ζωῆς τῆς βιαστικῆς
Τῆς μασκοφόρου

Τὸ ἄνοιγμα στὰ πόδια σου
Ἴδιο μηνίσκιος τῆς σελήνης
Φωτίζει λίγο
Μὲς στὸ πανσέληνο σκοτάδι

Φωτίζει λίγο
Μιὰν ὑπόσχεση πού 'ναι πολὺ

Φωτίζει λίγο
Ἄπὸ ἓναν ἥλιο ἀπέναντι κρυμμένο
Ἄπὸ τὴ νύχτα σου
Ἄπὸ ἓναν ἥλιο φῶς πολὺ

Μέσα στὸ χᾶδι σου ἀπὸ μικρὸς
Ὁ χρόνος μεγαλώνει
Σὰν παιδὶ
Κι ὁ ὀρίζοντας πλαταίνει

Στὸ χᾶδι σου μέσα ἄς σταθῶ
Ὅπως ζαρκάδι, ἢ φλέβα του
Ἐκεῖ ποὺ πάει νὰ ἡσυχάσει πάλ्लεται
Καὶ ἀναβλύζει ἀπ' τὴ σιωπῆ
Χᾶδι ἄλλο ἢ φωνή, τὰ λόγια της τραγοῦδι
Χᾶδι ἄλλο ἢ ματιὰ στὰ μάτια σου

Στὸ χᾶδι σου μέσα ἄς σταθῶ
Στιγμὴ πλατιὰ ζωῆς
Παμπάλαιη τῶν ἀνθρώπων

Καὶ ἡ ψυχὴ ἄς ἀφεθεῖ στὸ σῶμα
Σῶμα ποὺ ζωντανεύει ἀπ' αὐτὴν
Στὸ χᾶδι σου μέσα

Ἄς μείνει ἡ ψυχὴ μὲ ὅλους της τοὺς πόρους
Ἄνοιχτούς, μὲ ὅλα τὰ ρουθούνια
Νὰ ὀσμισεῖ τὸ μέλλον
Ὅλα τ' ἀνοίγματα
Τὸ χᾶδι μου νὰ περικλείσουν καὶ νὰ ἀναλάβουν

Στις άμμουδιές που σίγησαν τὰ βήματά μας
Στὰ βότσαλα που τὰ έκαναν νὰ ήχήσουν
Κρούοντας τὸ ένα τὸ άλλο
Κάτω από δυὸ ζευγάρια πέλματα
Ἀναπέμποντας μηνύματα στὴν έρημιὰ

Σ' αὐτὲς νὰ σὲ όρκίσω
Σ' αὐτὲς νὰ σὲ φιλήσω ξανά και πάλι
Μὲ όρίζοντα τὸ πέλαγος

Στις άμμουδιές που πήρανε τὰ βλέμματα
Και τὰ ᾠριξαν σαν πετονιές στὴν άκρη
Τοῦ όρίζοντα

ᾠΟπου κανέννας δὲν περνοῦσε άλλος
ᾠΕξω άπ' τὸ βλέμμα μου στὰ χείλη σου
ᾠΕξω άπ' τὰ χείλη σου στὸ δέρμα μου
ᾠΕξω άπ' τὸ βλέμμα σου στὸ βλέμμα μου
Και άπό κεῖ πιὸ χαμηλὰ ὡς τὴν άμμο
ᾠΟπου άλλος κανέννας δὲν περνοῦσε έκεῖ

Μόνο τὰ ἴχνη άπ' τὸ θαλασσοπούλι

Πῶς κυματίζει τὸ στῆθος σου
Ἄνασηκῶνοντας μιᾶς φουσκοθαλασσιᾶς
Τὸν σάλο
Ποὺ δὲν ἀκούγεται πιὸ πέρα
Καὶ ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος νὰ τὸν δεῖ
Ἦρεμα νὰ ὑψώνεται κι ἤσυχα πάλι μὲ ρυθμὸ
Νὰ χαμηλώνει ἀναστενάζοντας μὲ ἀνακούφιση

Πῶς κυματίζει τὸ στῆθος σου
Γάλα ἢ σάρκα, φουσκώνει ἀπὸ τὴ θερμὴ σου
Καὶ ξεχειλίζει

Στὰ χεῖλη σου φέρνει τότε
Κάτι ἀπὸ τῆς φωτιᾶς μου τὴ μορφὴ

Οἱ ψυχές ἀποσύρονται
Μὲς στὸ μεδούλι τῶν σωμάτων
Κι ἡσυχάζουν
Βαθιᾶ ἀνάσες χρόνου
Ἄπ' τὸ βυθὸ στὴν ἐπιφάνεια

Ἐσχάτων μνήμη
Ἐγγεγραμμένη στὸ σῶμα
Στὰ λειτουργικὰ κενά του
Τραυλίζοντας

Μὲ τὴ διασπορὰ τῶν γεγονότων
Σ' ἓνα τραῦμα
Ἄκόμα αἰμορραγοῦν τὰ χεῖλη σου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πῶς σοῦ ἔδωσα τὴν ὕλη μου	9
Ὅπως ὅταν χτυπᾶς τὴν σήμερον	10
Διασχίζεις τὴ σκέψη μου	11
Τὸ ἄνοιγμα στὰ πόδια σου	12
Μέσα στὸ χᾶδι σου ἀπὸ μικρὸς	13
Δὲν εἶναι τάμα ἢ ἀγάπη	14
Στις ἀμμουδιές ποὺ σίγησαν τὰ βήματά μας	15
Πῶς κυματίζει τὸ στῆθος σου	16
Μᾶς πῆραν τὰ ταξίδια καὶ μᾶς πήγανε	17
Σὲ μιᾶς φωτιᾶς τὴ θάλασσα	18
Παιδιὰ τῆς πιὸ λαμπρῆς λιακάδας	19
Ὅπως δυὸ κρύσταλλοι ποὺ πάλλονται	20
Κι ὅπως τὰ πράγματα τῆς κάθε μέρας	21
Ὅργώνοντας τὸ σῶμα σου	22
Καρφώθηκα μὲς στὴ ζωὴ μου	23
Ἐκεῖ ὅπου οἱ ἀναπνοές μας συντονίστηκαν	24
Στὴ μέση τὸ ἀλφάβητο	25
Οἱ ψυχές ἀποσύρονται	26
Ἄναλαμπή —	27
Σὰν φουσαλίδες οἱ ἀναστεναγμοὶ ὑψώνονται	28
Ἀνάμνηση τοῦ μέλλοντος	29
Ἀνάγκη νὰ ἀναπνεύσω τὴν ὄψη σου	30
Πίσω ἀπ' τὴ μάσκα τῶν χρωμάτων	31
Κῆπος μὲ τριανταφυλλιές	32
Στὸ πεπωμένο τοῦ σώματος	33

Δακτυλικά αποτυπώματα	34
Τὸ ἀποτύπωμα τοῦ σώματός σου	35
Ὅταν τὸ κουταλάκι ἤχηϊ	36
Κυριακὴ ἀπόγευμα ξυπνᾶς ἀργὰ	37

